

Te tu, te iéu

— I —

D'intrada, seriá estat sanitó de se mesfisar.

D'eu, segur, e mai tanbèn de quauqui circonstàncias que metián Sus nòstre rescòntre un èr de realitat a miejas. Un d'aquelis èrs de pas verai d'a fons que prenon d'uni moments dins la vida, e puèi se passa qu'aqueli moments, de la vida ne son estats l'essenciau. Pèr exèmple, coma vai que trauquère de drech devers eu dins la molonada dis estivaires que rajava espessa sus lo barcarés? Parier l'aguèsse sentit que veniá, censat abans de lo vèire. Tant auriáu pogut virar a senèstra quauqui pas pus naut, qu'aquò èra mon idèa d'enregar la carriera de Miquèu Redarés. Mai la carriera la manquère en perdènt l'idèa. Encara mai curios que l'aguèsse remés a la subita après dètz ans que s'eriam pas vists. Pasmens si peus negres s'èran pron emblanquits, sa cara tota s'èra enduresida, non pas vielhida benlèu, mai cambiada d'estampa e d'èime, nosada sus una retenença. E mai fòrt que tot, aqueu Jòrdi, aviáu pas ges enveja de lo tornar practicar. En dètz annadas tot çò que d'eu m'èra arribat a la coneissença, aquela activitat mai que mai de marrit novelista, abondós e flac, m'aviá enfortit dins la decision de lo fugir, un còp lo veguèsse mai.

Amb aquò sens bestorns m'anave embroncar a eu e li porgissiáu una man amistosa. Eu pèr còntre i metiá gaire d'afeccion dins la manada.